

Koncepce rozvoje Gymnázia Přípotoční na období 2026–2030

1. Úvod

Koncepci rozvoje stavím v souladu se Strategií 2030+ a opírám ji o vlastní analytickou a projektovou práci ze studia pro vedoucí pracovníky ve školství.

Roli ředitelky chápu především jako roli hlavní lídryně školy, která nastavuje směr, vytváří podmínky pro kvalitní práci pedagogů a podporuje jejich profesní růst. Vedení školy nevnímám jako direktivní řízení, ale jako odpovědný leadership založený na sdílené vizi, jasných pravidlech a respektu k lidem, kteří školu tvoří.

2. Vize školy

Gymnázium vnímám jako veřejnou vzdělávací instituci odpovědnou nejen za studijní výsledky, ale i za dlouhodobý osobnostní rozvoj žáků, přípravu na jejich budoucí profesní kariéru, jejich odolnost, schopnost učit se a orientovat se ve složitém světě. Mou vizí je odborně silná a lidská škola, kde se kvalita výuky opírá o bezpečné klima, důvěru, spolupráci a jasná pravidla.

Specifickou součástí identity školy je sportovní třída v každém ročníku. Rovné podmínky nechápu jenom jako stejné zacházení, ale i jako transparentní a předem dohodnutý systém podpory, který umožňuje skloubit náročnou sportovní přípravu s plněním vzdělávacích požadavků gymnázia.

3. Výchozí stav školy

Hodnocení současného stavu školy vychází nejen z mé každodenní zkušenosti jako učitelky, ale i jako zástupkyně ředitele, vedoucí předmětové komise, z jednotlivých autoevaluačních procesů, ať už jsou to hospitační záznamy, inspekční zprávy, rozhovory s učiteli, žáky i rodiči, výsledky SWOT analýzy uskutečněné v rámci mé závěrečné práce pro studium ředitelů a z výročních podkladů školy.

Škola má přibližně 480 žáků v 17 třídách a v nejbližším období počítá s navýšením na 18 tříd. Stabilní součástí profilu školy jsou třídy se sportovním zaměřením, jejichž rozvoj a podporu chci dále systematicky rozvíjet.

3.1. Silné stránky školy

Za silné stránky považuji především stabilní dobré vzdělávací výsledky a fungující každodenní chod školy, dále kvalitní poradenské zázemí a aktivity v oblasti primární prevence, které významně přispívají k bezpečnému klimatu ve škole.

Významným přínosem je také moderní materiální vybavení a aktivní zapojení do projektů, které škole umožňují rozšiřovat podporu pro žáky – například ve formě doučování a cílených podpůrných aktivit. Samozřejmostí jsou zahraniční aktivity v rámci Erasmu, jichž jsem se několikrát účastnila.

3.2. Priority pro následující období

Byť se škola dlouhodobě vyznačuje stabilními a dobrými výsledky ve vzdělávání, přesto bych se chtěla zaměřit na výrazný posun v kvalitě výuky – větší pestrost metod, vyšší aktivizaci žáků, důslednější práci s cílem a závěrem hodiny, diferenciaci a práci se zpětnou vazbou, včetně implementace formativního hodnocení. Tyto směry odpovídají i doporučením inspekce.

Do priorit pro následující období zahrnuji také wellbeing – nejen žáků, ale i učitelů. Jako člověk ze sboru dobře vím, jak zásadní je mít srozumitelná pravidla, předvídatelné vedení, prostor pro spolupráci a prostředí, ve kterém je možné bezpečně sdílet nejistoty a hledat řešení. Chci vytvářet podmínky, aby učitelé mohli kvalitně učit a zároveň dlouhodobě zvládat zátěž, která se mění a často souvisí i s psychickým zdravím žáků.

Součástí priorit je proto i systematická podpora vzdělávání a rozvoje učitelů – nejen formou kurzů, ale i mentoringu, vzájemného učení a cíleného rozvoje konkrétních dovedností: facilitace a vedení diskusí, prezentační a komunikační dovednosti, smysluplné využití AI ve výuce a schopnost včas rozpoznat ohrožené žáky a nasměrovat je na správnou pomoc. Detailní kroky rozpracovávám v části věnované wellbeingu a podpoře žáků i pedagogů. Současně vnímám jako reálnou podmínku úspěchu práci s motivací a s obavami části sboru ze změn – proto chci změny zavádět postupně, s jasným rámcem, podporou a sdílením dobré praxe, nikoli „direktivně shora“.

4. Kvalita výuky a učení

Kvalitu výuky a učení považuji za nejdůležitější oblast rozvoje školy. Chci, aby se ve třídách více učilo aktivně: žáci přemýšleli, argumentovali, řešili úlohy a uměli své postupy formulovat. Výuka má být náročná, ale férová – s bezpečnou prací s chybou a možností postupovat různým tempem tak, aby každý žák mohl zažít dílčí úspěch a posun.

4.1. Společné minimum kvality hodiny

Ve spolupráci s užším vedením a následně s celým pedagogickým sborem chci dohodnout jednoduché společné minimum kvalitní hodiny:

srozumitelný cíl (co si mají žáci odnést), aktivní práce žáků, závěr a krátká reflexe.

Tento rámec má pomoci sjednotit očekávání a posílit to, co podle inspekčních doporučení potřebuje větší důslednost (cíle, závěr, aktivizace, diferenciaci).

4.2. Práce s chybou, diferenciaci a podpora všech žáků

Chci posilovat kulturu, ve které je chyba přirozenou součástí učení a zdrojem informace pro další krok. Zároveň budu podporovat diferenciaci tempa a úrovně práce. Podpora bude cílená pro žáky, kteří ji potřebují (doučování a podpůrné aktivity také s využitím projektů), a zároveň bude vytvářen prostor pro rozvoj nadaných a motivovaných žáků.

Jedním z klíčových opatření pro zvýšení kvality výuky a zlepšení vzdělávacích výsledků bude implementace prvků formativního hodnocení. Žáci vědí, co je cílem jejich práce a proč se učí, umí pojmenovat, kde na cestě k cíli jsou a jaký další krok je k úspěchu posune.

Jako ředitelka bych učitele v tomto směru cíleně rozvíjela a postupně nastavovala formativní

přístup nejen ve výuce, ale i ve spolupráci v týmu – přes sdílení praxe, mentoring a bezpečnou zpětnou vazbu.

4.3. Pilotní úroňová výuka v paralelních třídách (matematika, angličtina)

Pro práci s rozdílným tempem učení chci pilotně ověřit úroňovou výuku v matematice a angličtině v rámci ročníku napříč paralelními třídami. Skupiny budou dostupné, s jasnými minimálními výstupy a průběžným vyhodnocením dopadu na učení a motivaci žáků.

4.4. Projektová výuka, CLIL a úprava ŠVP

Budu podporovat projektovou a aplikační výuku tam, kde dává smysl, a postupně rozvíjet prvky CLIL podle personálních možností školy. Současně považuji za potřebné průběžně upravovat ŠVP tak, aby odpovídal potřebám nastupující generace a měl reálný dopad do výuky.

4.5. Hospitace a podpora učitelů jako nástroj posunu kvality

Hospitace chápu jako nástroj profesního rozvoje, ne jednorázovou kontrolu. Po zkušenosti s nepovedeným startem vzájemných hospitací chci nejprve nastavit rámec a pravidla s užším vedením a teprve poté systém rozvíjet. Moje vize hospitačních hodin bude cíleně zaměřena na dohodnuté priority, vždy se zpětnou vazbou, nabídkou podpory a ověřením posunu. Změnu kvality výuky budu dělat s učiteli: interním sdílením praxe, cíleným profesním rozvojem a podporou začínajících učitelů, postupně, aby byla změna udržitelná. Hospitační záznamy a pravidelná krátká zpětná vazba od žáků budou sledovat srozumitelnost cílů, užitečnost zpětné vazby, práci s chybou a možnost postupovat vlastním tempem.

5. Wellbeing a podpora žáků

Wellbeing a bezpečné klima považuji za základní podmínku kvalitního učení i dlouhodobě udržitelného výkonu školy. Chci, aby gymnázium bylo prostředím, kde žáci i učitelé vědí, co se od nich očekává, kde existují srozumitelná pravidla a kde je možné řešit obtíže včas a otevřeně.

5.1. Podpora žáků a pokračování psychologické péče

Škola má psychologickou podporu a poradenské zázemí, na kterém chci dále stavět a udržet jeho dostupnost a srozumitelný systém. Důraz chci klást na včasné zachycení potíží, prevenci a podporu třídních kolektivů ve spolupráci se školním poradenským pracovištěm.

5.2. Třídní učitel jako mentor a každodenní opora

Třídní učitel je pro wellbeing třídy klíčová osoba. Chci posílit roli třídního učitele jako mentora žáků, který je jejich průvodcem po dobu studia, který jim pomáhá orientovat se v problémech, komunikuje s rodiči, podporuje osobnostní a sociální růst žáků. Třídní učitel by měl mít jasnou oporu ve vedení školy, metodickou podporu a prostor pro pravidelnou práci s třídou (klima, vztahy, studijní návyky, organizace učení). Cílem je, aby podpora nebyla jen řešením krizí, ale pravidelnou součástí života žáků.

5.3. Sportovní třídy: úvaha o mentorovi pro sportovce

U sportovních tříd je zátěž žáků specifická a často se část podpory přirozeně přenáší na sportovní kluby. Vnímám jako vhodné zvážit doplnění podpory ze strany školy – například formou mentora (kouče) pro sportovce, který by pomáhal s organizací učení, komunikací a prevencí přetížení, ve spolupráci s psycholožkou a třídními učiteli. Cílem je férový a stabilní systém podpory, který není závislý jen na externím prostředí.

5.4. Prevence a srozumitelné postupy

Chci udržet a rozvíjet systém primární prevence školy a mít jasně nastavené postupy pro řešení rizikových situací (včetně komunikace s rodiči). Důležité je pro mě, aby prevence byla praktická a srozumitelná a aby se ve škole posilovala kultura respektu, otevřené komunikace a bezpečí.

Jak poznáme posun: pravidelná krátká zpětná vazba od žáků (2× ročně) na klima a pocit bezpečí, vyhodnocování preventivních aktivit a sledování opakujících se problémů tak, aby škola reagovala včas a systémově. Pravidelnou zpětnou vazbu ke klimatu školy bude třeba získávat i od učitelů a rodičů, neboť pouze komplexní pohled na tuto problematiku od všech těchto těchto cílových skupin může dát pravdivý obraz o situaci na škole.

6. Ekonomika a provoz školy

Ekonomiku a provoz školy chci řídit realisticky a transparentně: s jasnými prioritami, srozumitelným plánem kroků a průběžným vyhodnocováním. Kvalitní provozní zázemí školy vnímám jako jednu z podmínek kvalitní výuky, podpory žáků i wellbeingu zaměstnanců. Rovněž komunikace se zřizovatelem je jednou z klíčových podmínek pro dobré fungování školy.

6.1. Technický stav budovy a plán priorit

Škola má modernizované učebny, kabinety i zázemí. Ve své současné pozici mám již základní přehled o technickém stavu budovy a provozních tématech, zároveň však v případě jmenování ředitelkou považuji za nutné systematicky a do detailu se seznámit s technickým stavem budovy i s plánem údržby a investic tak, aby se provozní otázky řešily předvídatelně a včas, nikoli až v okamžiku problémů. Konkrétní investiční priority stanovím po důkladném zmapování stavu a po dohodě se zřizovatelem.

6.2. IT infrastruktura a její správa

Za klíčovou provozní prioritu považuji stabilní IT infrastrukturu (sít) a její kvalitní správu. IT je nezbytné pro moderní výuku, administrativu i bezpečné fungování školy. Cílem je jasně nastavená odpovědnost, pravidelná údržba a plán rozvoje tak, aby škola nebyla závislá na improvizaci.

6.3. Efektivní využívání projektů a dopad do výuky

Škola má zkušenost s projekty a externími zdroji. Chci je využívat tak, aby měly přímý dopad na podporu žáků a kvalitu výuky (např. doučování, podpůrné aktivity, vybavení). Projekty budu řídit podle přínosu a udržitelnosti.

6.4. Personální stabilita jako součást ekonomického řízení

Ekonomiku školy nelze oddělit od personální situace. Největší riziko vnímám v aprobacích matematika/fyzika a informatika/IT. Tomu chci přizpůsobit personální plánování a podporu stability: včasné plánování, podpora začínajících učitelů a hledání udržitelných řešení tak, aby výuka v klíčových předmětech nebyla závislá na improvizaci. Chci navázat na probíhající spolupráci s vysokými školami, abychom včas získávali mladé, začínající učitele.

7. Spolupráce s partnery a komunikace

Školu nelze dlouhodobě řídit bez kvalitní spolupráce a srozumitelné komunikace. Chci posílit předvídatelnost, otevřenost a věcnost komunikace tak, aby škola měla oporu v rodičích, zřizovateli i partnerech a aby se předcházelo zbytečným nedorozuměním a konfliktům.

7.1. Rodiče a zákonní zástupci

S rodiči chci komunikovat jasně a včas, s důrazem na společný zájem – bezpečné prostředí a dobré vzdělávací výsledky. Důležitá je pro mě předvídatelnost: srozumitelná pravidla, kdo co řeší (třídní učitel – vyučující – vedení), a jednotný postup v situacích, které bývají citlivé. U sportovních tříd je klíčové nastavit režim komunikace hned na začátku roku, aby byla pravidla férová a transparentní pro všechny.

Současně považuji za užitečné zavést pravidelnou zpětnou vazbu od rodičů, která doposud nebyla běžnou součástí života školy. Nechci z toho dělat administrativní zátěž, ale jednoduchý nástroj řízení: krátký on-line dotazník (např. 1× ročně) zaměřený na srozumitelnost komunikace školy, vnímanou podporu žáků a celkové klima. Výsledky budou sloužit jako podklad pro konkrétní úpravy v chodu školy a pro otevřenou komunikaci.

7.2. Zřizovatel

Se zřizovatelem chci vést partnerskou a věcnou komunikaci: připravené podklady, jasně pojmenované priority a realistické varianty řešení. Cílem je, aby škola měla dlouhodobě udržitelný plán rozvoje a provozu a aby zřizovatel měl přehled o dopadech rozhodnutí na fungování školy.

7.3. Sportovní kluby a trenéři

U sportovních tříd považuji spolupráci s kluby a trenéry za nezbytnou. Chci ji nastavit tak, aby byla předvídatelná a funkční pro učitele i žáky: jasná pravidla pro omlouvání a nahlašování absencí, včasné informace o sportovních akcích a jednoznačný komunikační kanál. Důležitou roli v tom bude mít koordinační osoba pro sportovní třídy, která pomůže sjednotit postupy a předcházet konfliktům.

8. Závěr

Gymnázium chci vést jako odborně silnou a zároveň lidskou školu, která má jasný směr, srozumitelná pravidla a bezpečné klima. Za klíčový považuji posun kvality výuky – směrem k aktivnímu a modernímu učení, promyšlené práci se zpětnou vazbou, bezpečné práci s chybou a férové podpoře žáků s rozdílným tempem i potřebami. Tento posun chci dělat s učiteli, s jasným rámcem, metodickou podporou, sdílením praxe a postupným zaváděním změn tak, aby byly udržitelné.